

4616

Det hellige Bjærg. Fujiyama.

Ofte har vi fulgt vor Fotograf paa hans Ekspeditioner i de gules Verden, og mange mærkelige Ting har han vist os — Japans Brandvæsen og Parker og Kinas Porcellænsfabriker — ingen Dør er lukket for os, naar vi er i Følge med ham!

I Dag fører han os atter til Japan, til Jokohama.

Han har fundet en Skare japanesiske Kvinder, som indlader Kul i en Damper. De arbejder med utrolig Hast og Sikkerhed; Man forstaar, at de har Aars Øvelse i dette Arbejde.

Og vi møder et Ligtog, en Formand for en Haandværkerforening, som under stor Højtidelighed stedes til Hvile.

Men — vi beredes en Overraskelse til Slut! Vi ser Japanernes hellige Bjærg *Fujiyama*, hvorom alle Japaneres Tanker og Følelser samles som en Børneflokk samles om et Hjem. Ofte har vi undret os over, at Fotografen ikke tog os med til dette Bjærg — og i Dag opfylder han vort Ønske — vi staar paa Japans helligste Grund, og Bjerget rejser sin skønne, snedækte Kegle for vort Blik, kranset af Skyer og dunkle Taager.

Vel er vi ikke Japanere og vil ikke dyrke deres Bjærg, men vi bøjer os i Ærefrygt for et Folk, der knytter sine Drømme og Længsler til et Punkt saa mægtigt og skønt som det hellige Bjærg *Fujiyama*.

Grossererens Overordnede.

Alarmeringsøvelsens Forstyrrelser. Lystspil i 1 Akt.

I Hovedrollerne: Oscar Stribolt og Lauritz Olsen.

En af Kontoristerne paa Grosserer Stribs Kontor er i Pengeforlegenhed. Han henvender sig til Chefen med Bøn om et mindre Forskud, men bliver brutalt afvist. Han fortsætter sin Vandring til Fuldmægtigen, Kassereren og Bogholderen.

De haaner ham efter Tur forfærdeligt!

En spørger, om han kan give igen paa en 500 Kr.-Seddel, en anden tilbyder ham 5 Øre. Han sværger Hævn, og Skæbnen spiller ham hurtigere, end han selv venter det, Lejligheden i Hænde.

Alle Værnepligtige indkaldes til Prøvemobilisering, men medens hele det overordnede Personale paa Grosserer Stribs Kontor,

Grosserereren selv indbefattet, møder som Menige, er Kontoristen indkaldt som Løjtnant.

Er private Interesser og offentlig Myndighed aldrig før blandet sammen, saa maa det rigtignok siges at være sket i dette Tilfælde! De Overordnede fra Kontoret, den tykke Grosserer ikke undtagen, faar nogle alvorlige Stroppeture, og da de sammensværges sig om at give Tyranen en Dukkert, bliver de skaanselsløst kastet i Fængsel. Og Kontoristen i Løjtnantsklæder undser sig end ikke for at haane de arme Straffefanger i deres Celle.

Men de lover hinanden, at han skal faa det betalt.

Og da han igen møder paa Kontoret, og Chefen personlig træder frem for paa Personalets og egne Vegne at byde ham Velkommen, er han sikkert ikke selv et Øjeblik i Tvivl om, hvad der venter ham — —!